

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DEN FORMLØSE FAUN

Citation: Claussen, Sophus: "DEN FORMLØSE FAUN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid75719/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

DEN FORMLØSE FAUN

Den formløse Faun
vil besnære Kongens Datter,
som har spottet hans Navn.

Se, han danser saa smukt,
naar han svinger Kongens Datter,
fuld af Ridderaand og Tugt.

Se, den formløse Faun!
Gennem Skoven gaar en Latter.
Selv hans Hoved er smukt!

Se, den formløse Faun
vil besnære Kongens Datter,
som har spottet hans Navn.

Og han viser Aand og Flugt,
naar han svinger Kongens Datter,
med en Ridders fine Tugt.

Selv hans Hoved er smukt.
Gennem Skoven gaar en Latter:
Se, den formløse Faun!

Hvor den formløse Faun
lærte Spjæt og Pirouetter,
som nu kommer ham til Gavn,

og hvorfra han tilmed fik
denne Vished, som man gætter
af en Højhed i hans Blik?

Ved han Ting, som ingen ved,
som forsoner og besætter
alle – Kongedatteren med,

Kragen raaber glad sit Navn.
Skoven vrider sig af Latter,
Mus og Frø og Høg og Ravn.

Se, den formløse Faun.
Se, han danser saa smukt!
Skulde han mon ej faa Bugt
med den stolte Kongedatter.